

Morten Homann (SF):

I SF synes vi, at det er svært for alvor at have noget imod det her forslag. Det gør i virkeligheden ikke en kat fortræd. Jeg tror ikke, at det gør ret mange ting værre, men jeg tror også, at man bliver slemt skuffet, hvis man forventer, at det her gør mange ting bedre med hensyn til at få de multinationale selskaber til at betale en mere rimelig skat.

Men selvfølgelig skal der være ros til ministeren for at stille forslaget, om ikke andet så fordi vi kan få den her debat og få diskuteret det her grundlæggende igennem.

Der er flere ubesvarede spørgsmål med hensyn til lovforslaget, som vi gerne vil grave i. Måske kan ministeren besvare spørgsmålene nu, og i hvert fald vil vi også i udvalgsarbejdet gerne gå længere ned i dem.

Først er det ikke helt klart, hvorfor ministeren efter høringsrunden har valgt at lade spørgsmålet om en revisorerklæring udgå i lovforslaget. Det kan da godt være, at man skulle have valgt en anden model end den, der var lagt op i det oprindelige forslag, som var sendt til høring, men som grundlæggende princip mener vi i SF, at det er sundt, at de ansvarlige for et selskab, dvs. selskabets ledelse og dets revisorer, udtaler sig om, hvorvidt selskabet har opfyldt oplysningspligten og dokumentationsforpligtelsen.

Ligeledes mener vi, at der er behov for at se nærmere på, om man ikke skal stille skarpere krav til selve indholdet af dokumentationen, hvilket også Skatterevisorforeningen peger på, sådan at man sikrer, at der faktisk er tale om en reel dokumentation og ikke bare sådan en udvidet beskrivelse af, hvad der er virksomhedens politik med hensyn til dokumentationen.

Så er der nogle uafklarede spørgsmål vedrørende det her forslags samspil med en række andre forslag. Der er i virkeligheden tre forskellige forslag, som spiller tæt sammen eller rettere burde spille tæt sammen, men hvor det ikke er helt klart, om man har fået tænkt dem sammen i en større helhed.

Dels er der vores diskussioner og det lovforslag, som blev vedtaget sidste år vedrørende tynd kapitalisering, de concerninterne lån, dels er der det, som ligger i det nuværende lovforslag nr. L 153 om tvungen sambeskatning, og så er der reglerne i det foreliggende lovforslag. Der skulle man synes at de her tre sæt regler omfatter nogle af de samme selskaber, men det synes altså ikke helt klart, at det, der ligger i det her lovforslag, det, der ligger i L 153, og det, der lå i

lovforslaget om tynd kapitalisering sidste år, er tænkt sammen i en større enhed.

Kl. 14.55

Det næste spørgsmål, som er vigtigt, men uafklaret, gælder de bøder, som det er fornuftigt bliver indført med lovforslaget. Det giver selvfølgelig sig selv, at der er meget stor forskel på, hvor effektive sådan nogle bøder er alt efter størrelsen, så derfor vil vi være meget interesseret i at spørge ind til, hvordan det her med bøder rent faktisk vil udmøntes. Det er også interessant at se på, hvem det er, der skal have de her bøder, om det er selskabet eller det er den ansvarlige ledelse. Der kunne man ønske at regeringen, som den tit gør, skelede til USA, hvor man i højere og højere grad gør ledelsen i virksomheden personligt ansvarlig, når der opstår problemer.

Så noterer SF helt tilfredshed, at regeringen kryber til korset med hensyn til omkostningsgodtgørelsen og medgiver, at der er et hul på det her område, og er med til at lukke det ganske lukrative tagselvord, som man har lavet. Vi håber, at det er begyndelsen til, at man også mere generelt kigger omkostningsgodtgørelsen efter i sømmene, fordi der er en række problemer forbundet med den.

Men som mange af høringsparterne også peger på, er det måske først og fremmest gennem kontrolindsatsen, at man får bugt med det her problem. Det er ikke gennem de tiltag, som ligger i det her forslag, det er gennem en styrket kontrolindsats. Der er det mildt sagt temmelig skuffende at se på. Venstres ordfører pegede på TP-ligningscentre, og lur mig, om ikke også skatteministeren i sin afrunding vil komme ind på TP-ligningscentre som værende svaret på det her.

Ikke alene er det, at man laver TP-ligningscentre jo ikke svaret på ressourcespørgsmålet, men det er også at gå uden om den anden del af det, nemlig at de store selskaber – der, hvor man må forvente at en stor del af problemerne er – slet ikke lignes i TP-ligningscentre, men centralt i Told- og Skattestyrelsen. Der var det jo interessant at få at vide, hvad det er for ressourcer, som Selskabsrevisionen får tilført for faktisk at kunne lave ligningen af de her mere dybdegående transfer pricing-sager.

Så er det selvfølgelig klart, at regeringen i en situation, hvor man har skåret meget ned på skatteligningen generelt, er tvunget til at vælge, hvor det er, man vil sætte ind over for misbrug af transfer pricing. Der har man så valgt at sige: